

2. Бурдейна Л. Діалогічне спілкування як необхідна умова формування моральної культури студентської молоді // *Педагогіка і психологія професійної освіти*. 2004. № 4. С. 38–46.
3. Психологія педагогічної взаємодії: інтегративний підхід: монографія / за ред. В. Л. Зливкова, С. О. Лукомської. К., 2019. 259 с.
4. Подоляк Л. Г. Психологія вищої школи: навчальний посібник для магістрантів і аспірантів. К. : ТОВ Філ-студія, 2006. 320 с.
5. Семиченко В. А. Психологія педагогічної діяльності: навч. посіб. К. : Вища школа, 2004. 335 с.

Шевчук Т. І., здобувач вищої освіти,
Донецький національний університет імені Василя Стуса,
Україна

ІНДИВІДУАЛЬНА РОБОТА ЗІ СТУДЕНТАМИ ЩОДО ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ

Висока активність студентів у процесі навчально-професійної діяльності забезпечує ефективне оволодіння професійними знаннями та формування умінь і навичок, необхідних в його майбутній професійній діяльності. В свою чергу активність людини визначається мотивами, якими можуть бути певні потреби, інтереси, цінності. Зазвичай мотивом виступає сукупність зовнішніх і внутрішніх факторів, які спонукають людину до певної дії, викликають активність індивіда, а також визначають напрям діяльності. Наявність позитивної навчальної мотивації сприяє розвитку особистості студента, його емоційно-вольової сфери, формуванню світоглядної позиції, уявлення про навколишнє середовище і забезпечує адекватне його сприйняття.

Вивчення результатів наукових досліджень свідчить про те, що проблема формування навчальної мотивації у студентів є досить актуальною. Деякі автори поділяють навчально-професійні мотиви студентів на три групи: безпосередньо-спонукальні, перспективно-спонукальні та інтелектуально-спонукальні. До безпосередньо-спонукальних можна віднести такі мотиви: новизна, привабливість особистості викладача, бажання отримати похвалу та інші емоційні прояви особистості. Перспективно-спонукальні мотиви полягають у розумінні важливості і престижу майбутньої професії у суспільстві, у зв'язку отриманих знань, умінь і навичок з практичною професійною діяльністю, перспектива кар'єрного зростання й отримання гідної зарплати. Інтелектуально-спонукальні мотиви ґрунтуються на одержанні задоволення від процесу навчання, бажання самовдосконалення і саморозвитку [5, с. 142].

За даними багатьох досліджень встановлено, що більшість студентів не пов'язують знання і вміння, отримані під час навчання, з майбутньою професійною діяльністю. Більше половини студентів вважають, що у навчальних закладах не вистачає виробничої практики під час навчання. Часто студенти відмічають відсутність з боку викладачів стимуляції у навчанні або зневажливе ставлення до студентів, невідповідність очікуваним бажанням, недостатність вмінь організувати свою самостійну роботу. Це можна пояснити особливостями адаптації студентів до умов навчання у закладах вищої освіти. Цьому сприяють велике інформаційне навантаження, відрив від домашніх умов проживання, потреба в самостійності, зміна соціуму тощо. Ці фактори можуть призвести до зниження успішності і, відповідно, зниження мотивації до навчання. Тому викладачі мають формувати у студентів зацікавленість знаннями і професійними вміннями, постійно використовувати різні методи і засоби викладання, збагачувати новітньою інформацією навчальний матеріал, застосовувати інноваційні технології, актуалізувати знання студентів. Важливим моментом є підбір переконливих даних про актуальність певної теми, її роль і місце в майбутній професійній діяльності.

Сьогодні діяльність викладача має бути спрямована не лише на удосконалення своєї педагогічної майстерності, але і на вміння стимулювати творчу діяльність студентів, організувати її в потрібному напрямку, володіння методикою організаційно-виховної роботи та індивідуальною роботою зі студентом, яка має починатися з вивчення особистості студента, його характеру, якостей, цінностей, психологічних особливостей, мети, перспектив тощо [1, с. 161].

Отже, формування навчальної мотивації залежить від двох основних компонентів: мотивації студентів до оволодіння знаннями і вміннями та мотивації педагогічної діяльності викладача. Сумісна співпраця і взаємодія цих двох компонентів забезпечує ефективне формування позитивної мотивації до навчально-пізнавальної діяльності студентів.

Список використаних джерел

1. Бунаков С. В., Петренко А. О. Організація індивідуально-виховної роботи зі студентами вищого навчального закладу. *Збірник наукових праць Харківського університету Повітряних Сил*. 2016. Вип. 1 (46). С. 161–163.
2. Войцеховська О. В. Проблема формування навчально-професійної мотивації студентів вищого навчального закладу. *Молодий вчений*. 2018. № 2 (1). С. 63–66.
3. Дмитришин Б. Я. Психологічні особливості формування позитивної навчальної мотивації студентів. *Проблеми сучасної психології*. 2015. Вип. 27. С. 137–150.

4. Ключко В. І., Коломієць А. А. Формування мотивації навчально-пізнавальної діяльності студентів технічних спеціальностей: монографія. Вінниця : ВНТУ, 2012. 188 с.
5. Тернопільська В. І. Сучасні тенденції мотивації навчально-професійної діяльності студентів. *Вісник Національного університету оборони України*. 2012. № 5 (30). С. 141–144.
6. Черняк Н. О. Формування мотивації студентів до навчання у ВНЗ. *Проблеми інженерно-педагогічної освіти*. 2013. № 38–39. С. 388–393.

Шиндировська О. Ю., студентка філологічного факультету,
Донецький національний університет імені Василя Стуса,
Україна

Науковий керівник – **Пузь І. В.**, канд. психол. наук, доцент,
Донецький національний університет імені Василя Стуса,
Україна

ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Проблеми екології виступають одними із найважливіших проблем у сучасному світі. Аналізуючи причини виникнення екологічних криз та катастроф, можна зазначити, що наразі домінуючим типом екологічної свідомості людей є антропоцентричний тип, який характеризується суто прагматичним утилітарним, споживацьким ставленням до природи. На жаль, результатом такого ставлення є явища, що виникають у природньому середовищі та негативно впливають на життєдіяльність людства. Тому сьогодні особливої актуальності набувають питання, пов'язані із формуванням екоцентричного типу екологічної свідомості.

Важливу роль у попередженні та вирішенні екологічних проблем відіграє не тільки робота фахівців з охорони навколишнього середовища, а й спеціальна система екологічної освіти.

Перед сучасною системою освіти стоїть завдання підготовки екологічно грамотного покоління, здатного не тільки усвідомити негативні наслідки втручання людини в природні процеси, а й враховувати їх у трудовій, науковій діяльності.

Екологічна освіта – це цілеспрямовано організований, планово і систематично здійснюваний процес засвоєння екологічних знань, умінь і навичок [2].

У цій статті ми розглянемо психологічні аспекти екологічної освіти молодших школярів, адже початкова освіта є тією базою, на основі якої реалізуються програми подальших рівнів екологічної освіти.